

Lovforslagets Paragrafer, de stillede **Ændringsforslag** samt **Spørgsmaalet** om Sagens **Overgang** til tredje **Behandling** fattes under **Forhandling** under **Et**.

Ordsvreren (Berntsen): Som det høie Thing vil have lagt Mærke til af den afgivne Betænkning er Udvalget enigt om at tilraade det her foreliggende Lovforslags videre Fremme med Vedtagelsen af de **Ændringsforslag**, som Udvalget ligeledes enstemmig har stillet. Oldborrerne ere jo desværre blevne en Landeplage især for Agerbruget i mange Egne af Landet, og der er vel gjort Stridt til ad Frivillighedens Veie at befjæmpe dette Onde; men det har viist sig, at disse Stridt ikke have været fuldt tilstrækkelige. Lovgivningsmagten har, for saa vidt den har været paataldt, ogsaa stillet sig velvilligt med Hensyn til at bevilge Midler til Udførelse af de frivillige Forsøg, der ere gjorte i den her nævnte Retning. I 1883 blev der til Indsamling af Oldborrer anvendt et Beløb af omtrent 150,000 Kr. og deraf udredede Statskassen ca. $\frac{1}{4}$ eller 35,000 Kr. Men uagtet Indsamlingen drevs med stor Interesse i enkelte Egne af Landet, har det viist sig, at den sporadiske og spredte Indsamling af Oldborrer ikke er fuldt tilstrækkelig. Lovforslagets § 1 gaar derfor ud paa at bemyndige Indenrigsministeriet til at paabyde Indsamlingen af Insekter og af Larver; saa vidt tør Udvalget imidlertid ikke tilraade det høie Thing at gaa. Med Hensyn til det at paabyde Indsamling af Insekter nærer Udvalget ingen Betænkning; men da Larver jo fornuftigvis kun kunne indsamles i noget betydeligt Omfang efter Bløven, i Bløvsuren gaar det dog ikke an, at man fra Indenrigsministeriet kan paabyde Landmændene, naar og hvor de skulle pløje paa deres Mark. **Ændringsforslagene** under Nr. 1 og Nr. 5 gaa derfor ud paa at indstrænke Lovforslaget til, at der kun fra de offentlige Myndigheders Side kan paabydes Indsamling af selve Insekterne, men ikke af Larverne. Derimod finder Udvalget det ønskelig at opnuntre til frivillige Indsamlinger af Oldborrelarver, og **Ændringsforslag** Nr. 7 gaar derfor ud paa, at der skal tilstaaes til frivillige Indsamlinger af Oldborrelarver det samme eller et lignende Beløb, som der tilstaaes for Indsamlingen af Insekterne, naar vedkommende Kommunalbestyrelse med Amtsråadets Billigelse paatager sig Ledelsen af og Kontrollen med Indsamlingen. I Lovforslagets § 2 foreslaas det at etablere særegne **Voldgiftsretter** til Bedømmelsen og **Burderingen** af de **Skader**, der foranlediges ved Indsamlingen. Udvalget

finder ikke, at der er Anledning til at etablere saadanne ny **Voldgiftsretter**, og Udvalget foreslaar derfor under Nr. 3 at overlade til de i Henshold til Løven om Mark og Befred af 25de Marts 1872 bestfittede **Burderingsmænd** ogsaa at vurdere de her omhandlede **Skader**, da disse **Burderingsmænds** Virksomhed jo i alt Væsentligt er den samme som den, der her paatænkes. § 3 indeholder en Bestemmelse om, at Sogneraadet skal udnævne Mænd i vedkommende Kommune til at modtage, hvad der er indsamlet, og blandt Andet ogsaa udbetale det for Indsamlingen fastsatte Beløb. Udvalget formener, at det vil lette Regnskabsførelsen, naar den samlede Udbetaling, der følger af denne Lov, sker ved de samme Mænd, jaavel Beløbet til de Stabelidte som det til **Burderingsmændene**. Med Hensyn til **Betalingen** for de nævnte **Burderingsmænds** Arbejder, mener Udvalget, at man kan blive staaende ved, hvad der er fastsat i Løven af 25de Marts 1872 § 13, nemlig 1 Kr. til hver for hver halve Dag, beregnet til 6 Timer, og **Ændringsforslag** under Nr. 4 til § 3 gaar derfor i den af mig her antydede Retning. **Ændringsforslag** under Nr. 6 gaar ud paa at overlade det rent Administrative ved denne **Lovs** Udførelse til vedkommende Amtmand, hvorimod Udvalget formener, at naar der som her er Tale om at fastsætte en Maximum- og Minimumsgrænse for det Beløb, der vil være at udbetale for Indsamlingen, bør det ikke være overladt til Amtmanden alene at tage Bestemmelse derom, men det bør rigtigst være overladt til vedkommende Amtsråd. Lovforslagets § 5 bestemmer, at de **Udgifter**, som ville foranlediges ved denne Lov, skulle deles mellem Staten, Amtet og Kommunerne med $\frac{1}{3}$ til hver. Udvalget formener, at det ikke er rigtig under de nuværende Forhold at lægge en saa stor Byrde paa Amt- og Sognekommunerne. Udvalget formener, at det er fuldt berettiget, at Statskassen, hvor der er Tale om saa store Interesser, bærer i det Mindste Halvdelen af de **Udgifter**, der ville foranlediges ved denne Lov, og dette er i fuld Overensstemmelse med, hvad der er stiftet paa andre Omraader, hvor Statskassen bærer en Del af Byrderne i Forening med de stedlige Kommuner. Det er ogsaa en Regel, som den høitærede Indenrigsminister paa egen Haand har fulgt ved Udvalget af de **Midler**, der stød til hans Raadighed i 1885—86. Udvalgets Flertal, ja jeg tror endog saa hele Udvalget, har ønsket at gaa noget høiere i saa Henseende. Udvalget vilde gjerne gaa med til, at $\frac{2}{3}$ af disse **Udgifter** skulde bæres af Statskassen, men ved Konference med den ærede Indenrigsminister har det